Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2025/2043

13.10.2025

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2025/2043 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Οκτωβρίου 2025

σχετικά με τη δομή, τις τεχνικές λεπτομέρειες και τη διαδικασία υποβολής στοιχείων όσον αφορά τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και τις ιστορικές επιδράσεις στα οργανικά εδάφη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ ([1]), και ιδίως το άρθρο 13β παράγραφος 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 παρέχεται στα κράτη μέλη πρόσβαση σε αντιστάθμιση για ειδικές πλεονάζουσες εκπομπές και φθίνουσες απορροφήσεις. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, αυτές οι εκπομπές και απορροφήσεις πρέπει να αποδίδονται είτε στις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα πλεονάζουσες εκπομπές ή φθίνουσες καταβόθρες που εκφεύγουν του ελέγχου των κρατών μελών και δεν χαρακτηρίζονται ως φυσικές διαταραχές, είτε στις ιστορικές επιδράσεις προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης σε κράτη μέλη με εξαιρετικά υψηλό ποσοστό οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση γης τους.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 13β παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, η ξηρότητα πρέπει να θεωρείται περιβαλλοντικό χαρακτηριστικό για τον προσδιορισμό των περιοχών που πλήττονται από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί ο δείκτης ξηρότητας προκειμένου να αναλυθούν οι μεταβολές στην αναλογία μεταξύ των αναγκών σε νερό και της διαθεσιμότητας νερού για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Η γεωγραφική κατανομή των μεγαοικοσυστημάτων και η παραγωγικότητα της διαχειριζόμενης γης συνδέονται άρρηκτα με την ξηρασία. Δεδομένου ότι ο δείκτης ξηρότητας περιλαμβάνει τις βασικές μεταβλητές των κατακρημνισμάτων και της δυνητικής εξατμισοδιαπνοής και δεν είναι ευαίσθητος στις τοπικές επιπτώσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας, αποτελεί αξιόπιστο μέσο ανάλυσης των μεταβολών στην αναλογία μεταξύ των αναγκών σε νερό και της διαθεσιμότητας νερού για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

(3) Οι περιοχές που έχουν μετατοπιστεί από την κατηγορία ξηρότητας «υγρή» ή «ξηρή ύφυγρη» στην «ημίξηρη», «ξηρή» ή «υπέρξηρη», όπως περιγράφεται στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερήμωσης, ή οι περιοχές που έχουν ταξινομηθεί ως ημίξηρες, ξηρές ή υπέρξηρες, και των οποίων ο αντίστοιχος δείκτης ξηρότητας έχει μειωθεί, αντιμετωπίζουν περιορισμούς λόγω λειψυδρίας. Η αυξανόμενη λειψυδρία μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγές που χαρακτηρίζονται από αραιότερη φυτοκάλυψη, χαμηλό οργανικό άνθρακα εδάφους, κακή δομή του εδάφους, μείωση στη βιοποικιλότητα του εδάφους και υψηλό ποσοστό διάβρωσης του εδάφους. Οι εξελίξεις αυτές οδηγούν σε μείωση τόσο του δυναμικού δέσμευσης άνθρακα του εδάφους όσο και της ανθεκτικότητάς του στην κλιματική αλλαγή. Ως εκ τούτου, περιοχές που έχουν υποστεί τέτοια μεταβολή θα πρέπει να θεωρούνται περιοχές που έχουν πληγεί από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

(4) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση δεδομένων δυνητικά υψηλότερης ποιότητας που υποστηρίζονται από την επιστημονική κοινότητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν δείκτες διαφορετικούς από τον δείκτη ξηρότητας για τον προσδιορισμό των περιοχών που επλήγησαν από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύουν τη σχέση μεταξύ των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και της μειωμένης ικανότητας δέσμευσης άνθρακα.

(5) Αποτελεί συνήθη πρακτική στην επιστημονική κοινότητα να περιγράφεται ως έκτακτη η εμφάνιση φυσικών φαινομένων που τοποθετείται στο 85ο εκατοστημόριο μιας κατανομής ή πέραν αυτού. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να θεωρηθεί ότι το ποσοστό των οργανικών εδαφών στις διαχειριζόμενες εκτάσεις γης ενός κράτους μέλους είναι εξαιρετικά υψηλό σε σύγκριση με τον μέσο όρο της Ένωσης, όταν τοποθετείται στο 85ο εκατοστημόριο της κατανομής συχνοτήτων των εν λόγω ποσοστών σε όλα τα κράτη μέλη ή πέραν αυτού.

([1]) ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj.

(6) Οι ιστορικές επιδράσεις προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης στα οργανικά εδάφη, όπως η αποστράγγιση ή η δάσωση τυρφώνων, μπορούν να επιταχύνουν την υποβάθμιση των οργανικών εδαφών και επομένως να προκαλέσουν μακροπρόθεσμα εκπομπές εδάφους, καθιστώντας τα οικοσυστήματα λιγότερο ανθεκτικά. Ως εκ τούτου, οι περιοχές που παρουσιάζουν ενδείξεις αρνητικών επιπτώσεων τέτοιων προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης θα πρέπει επίσης να θεωρούνται περιοχές που έχουν πληγεί από ιστορικές επιδράσεις.

(7) Προκειμένου να μην υπονομευθεί η ακεραιότητα του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και οι προσπάθειες των κρατών μελών για την επίτευξη των στόχων για το 2030 που ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό, τα κράτη μέλη που επιθυμούν να κάνουν χρήση της πρόσθετης αντιστάθμισης που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό θα πρέπει να υποβάλουν στοιχεία σχετικά με τη δράση που έχουν αναλάβει για τη βελτίωση των κλιματικών επιδόσεων στις πληγείσες περιοχές, τόσο όσον αφορά τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όσο και την ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή. Τα εν λόγω μέτρα πολιτικής αποτελούν προϋπόθεση για τη χρήση του μηχανισμού ευελιξίας. Όσον αφορά τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, οι προσπάθειες του οικείου κράτους μέλους θα πρέπει, ως εκ τούτου, να περιλαμβάνουν πρακτικές και τεχνολογίες βιώσιμης διαχείρισης της γης και, στην περίπτωση των ιστορικών επιδράσεων προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης σε οργανικά εδάφη, οι προσπάθειες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη διαχείριση της στάθμης του υδροφόρου ορίζοντα ή ισοδύναμες πρακτικές διαχείρισης που ελαχιστοποιούν τις αρνητικές επιπτώσεις των ιστορικών επιδράσεων, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την ανθεκτικότητα των πληγεισών περιοχών.

(8) Για την παροχή στοιχείων προς τεκμηρίωση πλεοναζουσών εκπομπών και φθινουσών απορροφήσεων, είναι σκόπιμο να πραγματοποιείται σύγκριση. Προκειμένου να γίνει κατανοητό το μέγεθος, σε τόνους ισοδυνάμου CO_2, των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής ή των ιστορικών επιδράσεων προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης στα οργανικά εδάφη, η πληγείσα περιοχή θα πρέπει να συγκρίνεται με μη πληγείσα περιοχή που παρουσιάζει τα ίδια βασικά χαρακτηριστικά, όπως μέγεθος, χρήση γης, κλίμα, διαμόρφωση του εδάφους και τύπο εδάφους.

(9) Δεδομένου ότι τόσο οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής όσο και οι ιστορικές επιδράσεις προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης στα οργανικά εδάφη απαιτούν την αντιστροφή των αρνητικών τάσεων όσον αφορά τις απορροφήσεις άνθρακα χερσαίας προέλευσης, είναι σκόπιμο να υποβληθούν στοιχεία για τις προσπάθειες αυτές στην αρχή της περιόδου συμμόρφωσης 2026-2030.

(10) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση με τις υποβολές απογραφής αερίων θερμοκηπίου που απαιτούνται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την παροχή αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το ποσό αντιστάθμισης για τις πλεονάζουσες εκπομπές και τις φθίνουσες απορροφήσεις θα πρέπει να συμμορφώνονται με τα πρότυπα διαφάνειας, ακρίβειας, συνέπειας, συγκρισιμότητας και πληρότητας που εφαρμόζονται στις επανεξετάσεις της απογραφής αερίων του θερμοκηπίου που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 38 του εν λόγω κανονισμού.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «δείκτης ξηρότητας»: ο λόγος μεταξύ κατακρημνισμάτων και δυνητικής εξατμισοδιαπνοής·

2) «κατηγορία ξηρότητας»: οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες στις οποίες ταξινομούνται οι εκτάσεις σύμφωνα με τον δείκτη ξηρότητας:

— 0,65: υγρή·

— 0,50-0,65: ξηρή ύφυγρη·

— 0,20-0,50: ημίξηρη·

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

— 0,05-0,20: ξηρή·

— < 0,05: υπέρξηρη.

3) «οργανικό έδαφος»: έδαφος που είτε πληροί τον ορισμό που βασίζεται σε εγκεκριμένα εθνικά πρότυπα τα οποία χρησιμοποιούνται για την υποβολή εκθέσεων βάσει της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) είτε, εάν δεν υπάρχουν τέτοια πρότυπα, πληροί τα κριτήρια που παρατίθενται στις κατευθυντήριες γραμμές της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) του 2006 (παράρτημα 3A.5. Προκαθορισμένες ταξινομήσεις για το κλίμα και το έδαφος, κεφάλαιο 3 στον τόμο 4).

Άρθρο 2

Στοιχεία σχετικά με τις περιοχές που πλήττονται από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν, με γεωγραφικά σαφή τρόπο, τις περιοχές που πλήττονται από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

2. Τα στοιχεία που υποστηρίζουν τον προσδιορισμό των περιοχών που πλήττονται από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, βασίζονται στον δείκτη ξηρότητας. Μια περιοχή που έχει μετατοπιστεί από την κατηγορία ξηρότητας «υγρή» ή «ξηρή ύφυγρη» στην «ημίξηρη», «ξηρή» ή «υπέρξηρη» ή μια περιοχή που έχει ταξινομηθεί ως ημίξηρη, ξηρή ή υπέρξηρη και της οποίας ο αντίστοιχος δείκτης ξηρότητας έχει μειωθεί, θεωρείται περιοχή που επλήγη από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

3. Όταν αυτό δικαιολογείται δεόντως, τα κράτη μέλη μπορούν να βασίζουν τα στοιχεία για τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής σε δείκτες διαφορετικούς από τον δείκτη ξηρότητας. Οι άλλοι αυτοί δείκτες καταδεικνύουν τη σχέση μεταξύ των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και της μειωμένης ικανότητας δέσμευσης άνθρακα στην πληγείσα περιοχή.

4. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την απόδειξη των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής προέρχονται από επίσημες μετεωρολογικές υπηρεσίες, αρχές ή επιστημονικούς φορείς και είναι διαθέσιμα σε ολόκληρη την Ένωση.

5. Το αποτέλεσμα της ανάλυσης των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής καταδεικνύει τις σχετικές μετατοπίσεις στις κατηγορίες ξηρότητας, μέσω της σύγκρισης χρονολογικών σειρών τουλάχιστον 20 συναπτών ετών εντός της περιόδου τουλάχιστον από το 2001 έως το τέλος του 2025.

6. Τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 5 είναι επαληθεύσιμα και περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε, τα δεδομένα εισόδου που χρησιμοποιήθηκαν και το αποτέλεσμα της ταυτοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1·

β) περιγραφή των προσπαθειών για την αντιστροφή της τάσης προς πλεονάζουσες εκπομπές ή φθίνουσες καταβόθρες στις περιοχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 3

Στοιχεία σχετικά με τις ιστορικές επιδράσεις σε οργανικά εδάφη στα κράτη μέλη με εξαιρετικά υψηλό ποσοστό οργανικών εδαφών

1. Το όριο προσδιορισμού του εξαιρετικά υψηλού ποσοστού οργανικών εδαφών, σε σύγκριση με τον μέσο όρο στην Ένωση, είναι το 85ο εκατοστημόριο της κατανομής συχνότητας των αναλογιών οργανικών εδαφών σε σύγκριση με τη συνολική διαχειριζόμενη έκταση γης σε κάθε κράτος μέλος. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του ποσοστού οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση παρατίθενται στο παράρτημα.

2. Τα κράτη μέλη των οποίων το εξαιρετικά υψηλό ποσοστό οργανικών εδαφών καθορίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1 προσδιορίζουν, με γεωγραφικά σαφή τρόπο, τις περιοχές που επλήγησαν από τις ιστορικές επιδράσεις προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης που εφαρμόστηκαν πριν από το 2013.

3. Τα στοιχεία τα οποία επιβεβαιώνουν τον προσδιορισμό των περιοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είναι επαληθεύσιμα και περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε, τα δεδομένα εισόδου που χρησιμοποιήθηκαν και το αποτέλεσμα της ταυτοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2·

β) περιγραφή των προηγούμενων πρακτικών διαχείρισης που αναφέρονται στην παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος εφαρμογής τους, συνοδευόμενη από τεκμηρίωση της εφαρμογής τους·

γ) περιγραφή των προσπαθειών για την αντιστροφή της τάσης προς πλεονάζουσες εκπομπές στις περιοχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Άρθρο 4

Στοιχεία για τις πλεονάζουσες εκπομπές και τις φθίνουσες απορροφήσεις

1. Τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη σχετικά με τις πλεονάζουσες εκπομπές και τις φθίνουσες απορροφήσεις είναι επαληθεύσιμα.

2. Για τις περιοχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου βασίζονται στη διαφορά μεταξύ των συνολικών εκπομπών και συνολικών απορροφήσεων που παρήχθησαν κατά την περίοδο 2026-2030 στις εν λόγω περιοχές και των συνολικών εκπομπών και συνολικών απορροφήσεων που παρήχθησαν κατά την ίδια περίοδο σε περιοχή του εν λόγω κράτους μέλους η οποία είναι παρόμοια όσον αφορά το κλίμα και τον τύπο εδάφους και τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης με τις ίδιες πρακτικές διαχείρισης και η οποία δεν προσδιορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1. Η σύγκριση αυτή μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί στην ίδια περιοχή, με τις ίδιες πρακτικές διαχείρισης, σε ιστορική περίοδο μετά το 1990, κατά τη διάρκεια της οποίας η εν λόγω περιοχή δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως περιοχή που πλήττεται από τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1.

3. Για τις περιοχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου βασίζονται στη διαφορά μεταξύ των συνολικών εκπομπών και συνολικών απορροφήσεων που παρήχθησαν κατά την περίοδο 2026-2030 στις εν λόγω περιοχές και των συνολικών εκπομπών και συνολικών απορροφήσεων που παρήχθησαν κατά την ίδια περίοδο σε περιοχή του εν λόγω κράτους μέλους η οποία είναι παρόμοια όσον αφορά το κλίμα, τον τύπο εδάφους και τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης, και η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πληγεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 5

Διαδικασία υποβολής στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να αξιοποιήσουν την αντιστάθμιση για πλεονάζουσες εκπομπές ή φθίνουσες απορροφήσεις υποβάλλουν το σχετικό αίτημα στην Επιτροπή έως τις 30 Νοεμβρίου 2026. Το αίτημα περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 2 ή στο άρθρο 3, κατά περίπτωση.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου του αιτήματος το αργότερο τρεις μήνες μετά την παραλαβή του πλήρους αιτήματος.

3. Μετά το αποτέλεσμα του ελέγχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, και το αργότερο έως τις 15 Ιανουαρίου 2032, το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 4, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν.

4. Έως τις 31 Μαΐου 2027, και στη συνέχεια κάθε έτος, το οικείο κράτος μέλος επικαιροποιεί τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο β) ή στο άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο γ), κατά περίπτωση, μεταξύ άλλων όσον με την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά τη βελτίωση της ικανότητας δέσμευσης άνθρακα και της ανθεκτικότητας του κλίματος.

5. Τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 2, 3 και 4 είναι διαφανή, ακριβή, συνεπή, συγκρίσιμα και πλήρη.

Άρθρο 6

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2025.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εκατοστημόριο της κατανομής συχνότητας των αναλογιών οργανικών εδαφών στις διαχειριζόμενες εκτάσεις γης των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1

	Ολικά οργανικά εδάφη (ha)	Διαχειριζόμενη έκταση γης (ha)	Εκατοστημόριο των αναλογιών οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση γης στην κατανομή συχνότητας
Αυστρία	35 193	8 387 000	62
Βέλγιο	2 720	3 068 918	42
Βουλγαρία	3 201	11 100 190	23
Κροατία	2 685	5 659 400	27
Κύπρος	0	601 818	0
Τσεχία	20 816	7 886 922	58
Δανία	163 353	4 196 384	65
Εσθονία	713 246	4 141 134	88
Φινλανδία	12 725 643	27 580 372	100
Γαλλία	87 735	63 858 640	50
Γερμανία	1 730 444	35 790 117	73
Ελλάδα	6 665	10 989 138	35
Ουγγαρία	8 224	8 990 089	46
Ιρλανδία	2 022 529	6 985 006	92
Ιταλία	24 285	30 133 601	38
Λετονία	888 752	6 095 484	85
Λιθουανία	538 448	6 287 720	77
Λουξεμβούργο	0	258 600	0
Μάλτα	0	22 778	0
Κάτω Χώρες	387 405	4 154 194	81
Πολωνία	1 362 674	31 393 136	69
Πορτογαλία	0	9 221 763	0
Ρουμανία	13 197	22 819 121	31
Σλοβακία	0	4 809 520	0
Σλοβενία	4 227	2 027 300	54
Ισπανία	3	50 622 199	19
Σουηδία	11 682 346	37 726 543	96